

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№3 (842) 19 січня 2017 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

23 СІЧНЯ 1992 РОКУ — ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

АТОМПРОФСІЛКА УКРАЇНИ: ЕНЕРГІЯ СОЦІАЛЬНОГО СПРЯМУВАННЯ І ЗАХИСТУ ЛЮДИНИ ПРАЦІ

Дорогі односпілчани!

Щиро вітаю зі знаменною датою — 25-річчям від дня заснування Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України. Становлення і розвиток багатотисячної і багатопрофільної на сьогодні організації відбувалося у надзвичайно складних умовах трансформації суспільства, невдовзі після здобуття Україною незалежності. Соціальні надбання профспілки як принципового і наполегливого, найбільш організованого і послідовного виразника та захисника інтересів людини праці, її авторитетність і впливовість стали можливими завдяки професіоналізму, таланту, ініціативності і стійкості патріотів-засновників, самовідданій і відповідальній роботі лідерів профспілки та їхніх профколективів на місцях і в центрі, кожного конкретного члена профспілки — ветеранів і молодих її учасників.

За чверть століття, сповненого успішних подій і справ, радощів і турбот, Атомпрофспілка постійно підтверджувала життєспроможність, тверду позицію і потенційні можливості в обстоюванні честі і гідності працівників, у піднесенні на рівень сучасних вимог внутрішньоспілкової демократії, зміцненні організаційно-фінансової структурованості, посиленні роботи власне виборних профпрацівників та активу з виконання статутних вимог, здійснення практичних заходів для втілення у життя положень базового закону України про профспілки.

Атомпрофспілка від початку створення постійно і наполегливо привертає увагу органів державної влади й управління до стану справ у стратегічно важливих сферах виробництва — ядерній енергетиці та атомній промисловості, усіма методами впливу й надалі добиватиметься від вищих гілок влади країни втілення державної політики, спрямованої на подальшу стабілізацію і розвиток вітчизняного атомо-енергетичного комплексу, гарантування безпеки його об'єктів, забезпечення продуктивної зайнятості, підвищення життєвого рівня працівників і членів їхніх сімей.

Сучасна глобальна фінансово-економічна криза спонукає до пошуку нових підходів у справі ефективного захисту спілчан, через наступальність і конструктивність у веденні соціального діалогу з органами державної влади та працедавцями в умовах реформування і ринкового середовища, більш суворого контролю за дотриманням соціальними партнерами норм законів, колективних договорів і угод. На часі — урізноманітнення й осучаснення профспілкового навчання, системного формування в його учасників навичок до самоосвіти, прагнення стати профавангардом організаційних ланок. Однак, до честі профспілки, хоч би якими були складнощі, свята справа і мета її діяльності є незмінними — захищати зайнятість, гідну оплату праці, безпеку робочого місця та дотримання прав працівників.

Уся історія профспілки пронизана постійною готовністю боротися за соціальну справедливість, оперативно реагувати на нові виклики і больові точки, організувати масові акції протесту задля блага наших спілчан. Це як укорінена традиція, яка неодмінно продовжуватиметься!

Так, Атомпрофспілка України, зважаючи на колективний досвід, мудрість і молодість, єдність і солідарність у боротьбі за людські цінності, — завжди була і є на крок попереду. І така висока місія і велика відповідальність зобов'язує нас до подальших спільних перемог!

Шановні друзі, соратники! З нагоди свята нашої великої профспілкової родини висловлюю глибоку вдячність за щоденну активність і вірність своєму покликанню захищати людину праці і пишатися цим. Сердечна шана ветеранам, які багату силу віддали розбудові профспілки, вдосконаленню її діяльності. Бажаю всім міцного здоров'я, щастя, наснаги на нові добрі справи. Миру, достатку і злагоди вам, вашим сім'ям і всій нашій Україні!

Зі щирою повагою

Голова Атомпрофспілки України

Валерій МАТОВ

АТОМПРОФСІЛКА УКРАЇНИ ПОЧИНАЄТЬСЯ З ПЕРВИНКИ

Есть вопрос? Обращайся в профком

Что такое профсоюзный комитет первичной организации? Это, прежде всего, тот орган, который непосредственно на предприятии добивается социальных гарантий работников, улучшает микроклимат в коллективе, нахо-

дит подход к каждому члену профсоюза. Люди доверили важное дело — защищать их трудовые права, поэтому нельзя не оправдать их надежд. Такое доверие как своеобразное испытание, которое и формирует профсоюзных лидеров.

Владимир Викторович Гриценко (на снимке) председателем первички ремонтно-механического завода ГП «Восточный горно-обогатительный комбинат» избран третий раз. Впервые эту должность на постоянной основе (освобожденную) ему доверили в 2008 году на отчетно-выборной конференции большинством голосов. До этого он имел 14 лет заводского стажа: работал мастером механического участка, потом — инженером-технологом по станкам с ЧПУ.

Активная позиция по защите рабочих мест, заработной платы, соблюдению техники безопасности, решительность брать на себя ответственность, доброжелательность в отношениях со своими сопрофсоюзниками — благодаря этим чертам Владимир Гриценко оказался на посту председателя. Сегодня организация насчитывает 525 работающих членов профсоюза и 308 пенсио-

неров, неработающих ветеранов.

— Владимир Викторович, что можно записать в плюс вашей работы в прошедшем году? — спрашиваю профлидера.

— Конечно, оплата труда была в центре внимания, в сегодняшнее сложное время это очень важный вопрос, ключевой — в социально-трудовых отношениях. В этой части вместе с моим заместителем, начальником ОТЗ завода Валерием Дмитриевичем Олейником, мы добились повышения доплаты к заработной плате нашим станочникам на 30%, более чем в два раза, раньше было 12%. Стараемся повышать также разряды работникам, стимулируем людей к освоению нескольких смежных профессий, здесь за профмастерство тоже доплата. Следует заметить, что такое увеличение доходов касается только работников РМЗ, это в не пределах комбината, когда официальное повышение заработной платы распространяется на все структурные подразделения. Мы

ищем, по максимуму, разными путями повышать уровень жизни работников. Понятно, здесь работа профкома требует тесного контакта с администрацией завода, совместного поиска взаимоприемлемых решений. Ведь, по сути, у всех цель одна — обеспечивать в нелегкой сейчас ситуации выполнение производственной программы, а значит, и реализацию социальной составляющей в целом.

(Окончание на 2-й стр.)

У сфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Міненерговугілля України, Мінприроди, Мінохорони здоров'я України тощо <http://www.atomprofspilka.info>

АТОМПРОФСІЛКА УКРАЇНИ ПОЧИНАЄТЬСЯ З ПЕРВИНКИ

Віктор ПОЛТАРАК, голова профорганізації цеху з переробки радіоактивних відходів Южно-Української АЕС:

— Працюю майстром цеху. Профспілковим лідером давно, з 1984 року. Свого часу був головою спілки молоді. Член ЦК Атомпрофспілки України з 90-х років.

На нещодавніх звітно-виборних зборах знову обрали головою цехомою. Я член профкому атомної електростанції, член колдоговірної комісії та комісії з соціальних питань. У профспілках завжди було не легко працювати, та зараз настали такі часи, коли соціальні питання вирішувати стає дедалі важче. Бо керівники у більшості своїй менеджери, які передусім рахують гроші, а вже потім звертають увагу на персонал. Нелегко розмовляти з ними про підвищення заробітної плати, про виділення коштів на будівництво житла, про соціальні програми взагалі. Якщо раніше керівник вважав, що спочатку треба віддати належне працівникові, а потім чекати від нього результату, то нині такого виховання немає.

По змозі профспілковою організація намагається допомогти кожному, хто до неї звертається.

Наталія ОДИНЦОВА, голова ППО КП «Управління житлового комунального господарства» Славутича:

— Із майже 600 осіб, які працюють нині на підприємстві, 420 — члени профспілки. Багато людей іде на пенсію, а молодь не поспішає поповнювати спілчанські лави, їй потрібно подумати, роздивитися, багато хто просто не вірить у силу профспілок.

Наше ж перебування в Атомпрофспілці — свідчення того, що разом з нею ми сильніші. Ми багато корисних знань отримуємо на навчаннях — і з колективних договорів, і з гендерної політики. Відвідуємо усі семінари, вони насачені змістовною інформацією. Усім штатним працівникам хочеться подякувати за постійну підтримку та допомогу, оцінюю їхню роботу за найвищим балом!

Я уже протягом декількох років воюю з адміністрацією, були відкриті кримінальні справи, які й нині тривають. Нам дуже допомагають юристи Атомпрофспілки у справі захисту своїх прав. У нас є не лише юридична, а й моральна підтримка, що теж не менш важливо. І доки існують наше підприємство, я наполягатиму на тому, щоб ми завжди були у складі Атомпрофспілки України, хоча після того як ми відійшли від ЧАЕС, нам пропонували увійти до профспілки комунальників. Я буваю на пленумах, беру участь в акціях протесту, бачу, як борються Профспілка атомників за інтереси своїх членів, тому побажаю усім терпіння і наполегливості, здоров'я, щоб вистачило сил та енергії на виконання усіх завдань і подолання викликів часу.

Олена ЧЕРНЕЦЬКА, голова профкому ДСП «Чорнобильський спецкомбінат», член Ревізійної комісії Атомпрофспілки:

— Головою профорганізації обирають з 2002 року, ось і нещодавно переобрали на наступний термін. Найбільшим нашим досягненням вважаю акції протесту, які дають позитивні результати. Непокійте те, що ми втрачаємо своїх членів профспілки, люди перестають вірити керівництву, коли щось вирішується в односторонньому порядку.

Хотілося б побажати колегам гідної заробітної плати, збереження робочих місць. І усім нам миру!

Владислав МОМОТОВ, голова Організації молоді ППО Южно-Української АЕС:

— Молодіжна організація налічує 2,5 тис. осіб. Що можна записати в плюс нашої роботи? Це те, що вдалося «висмикнути» активних людей і залучити їх до роботи. Взяти хоча б спартакіади. Деякі організації просто брали «легіонерів». Ми ж знайшли понад десяток справжніх спортсменів серед своїх, бо перемога будь-що нам не потрібна, вона має бути заслугою. Молодим людям вдалося проявити себе!

Ми пережили звітно-виборний період. Підготували гідну зміну, лідера. Я з 2000 року ним був, тому хотілося б побажати тим, хто керуватиме молоддю нині, не просто вести її за собою, а й уміти обстоювати свою позицію. Не піддаватися на жодні спокуси, не вступати в кулуарні перепалки. Бути готовим до того, що за твою роботу ніхто не подякує, а ще й лятимуть. Для мене завжди було важливим, що ми спільно робимо важливу справу. Тому і добираємося до результатів.

Есть вопрос? Обращайся в профком

**(Окончание. Начало на 1-й стр.)
— То есть с работодателем находите общий язык?**

— Да, по многим вопросам стараемся договариваться. Вот пришло в профком коллективное письмо — на участке отключили отопление или нет теплой воды, чтобы помыться после рабочей смены. Я прихожу с этой бумагой к директору РМЗ Игорю Геннадиевичу Сорокину, говорю, так вот и так, есть проблема. А он: «Почему рабочие к тебе идут?» — «Но это же наши люди», — отвечаю. Должен сказать, что руководитель завода, его службы серьезно реагируют на такие обращения профкома. Принимаются все меры, чтобы были урегулированы вопросы, особенно в сфере охраны труда, ведь на заводе есть оборудование еще 50-х годов. За прошедший год на двух участках сделали ремонт бытовых помещений: комнат отдыха, душевых, раздевалок, на других — это как бы плановая работа, крыши перекрыли. База отдыха заводская тоже облагораживается, новые кровати завезены.

Профком заинтересован и в том, чтобы наши работники были здоровыми, да и стабильная работа завода немислима без этого. Сегодня медицинским страхованием на заводе охвачено свыше 300 человек. Администрация и профсоюзный комитет РМЗ оказывают целевую помощь на лечение работников, особенно на сложные и дорогостоящие операции, там суммы выделяются от 20 тысяч гривен до 100 тысяч. Потому что сам работник не потянет такую стоимость лечения.

— В работе первички многое зависит от взаимодействия председателя с

профактивистами, налаживания с ними тесной связи.

— Наша организация включает 23 профгруппы, в 18 из них я принимал участие в отчетно-выборных собраниях. Люди не только выбирали профгруппоргов, но и решали, был такой вопрос в протоколе, кого они видят председателем профкома завода. Поддержали мою кандидатуру единогласно. И я в свою очередь могу полагаться на наш профактив, участие которого расширяем в решении производственных вопросов, социальной защиты. Эти члены профсоюза находятся в гуще событий, знают проблемы, как говорится, живут ими, напоминают о них и даже советуют, как их решить. Мои боевые профгруппорги: Александр Панин, это механический участок, Андрей Кислый из слесарно-сборочного, многие другие единомышленники сразу реагируют, если что-либо не ладится, есть какие-то сложности, что-то делается несправедливо. Вот пошел слух на заводе, что до конца прошлого года не будет молока тем, кому его положено выдавать. Позвонили в профком, через день опасения людей по этому поводу сняли. Подобная молва была, что не всем хватит противогриппозной вакцины, опять вопрос с паническим оттенком закрыли. Таким образом работники через профком защищают свои интересы — как личные, так и коллективные.

Поэтому желаю всем коллегам, особенно новым избранникам профсоюзников, чтобы они реально болели за права трудящихся и у них все получалось.

**Записал
Николай ВАРЧИН**

Доверие людей заслужил и сохранил

Наш разговор с председателем первичной профсоюзной организации гидрометаллургического завода Восточного горно-обогатительного комбината Александром Алексеевичем Руденко состоялся в кулуарах недавнего прошлогоднего Пленума Центрального комитета Атомпрофсоюза Украины.

По виду сдержанный и немногословный, он сразу оживился, когда я заговорил с ним о профсоюзной организации завода, на котором он проработал уже 32 года. Был мастером в железнодорожном цехе комбината, перед приходом на завод, где сперва замещал мастера, потом работал бригадиром по выгрузке урановых руд. Когда открывали дробильное отделение, отбирал сюда новых работников, в основном молодежь, обучал их. В общем постоянно имел дело с людьми и приобрел уже определенный опыт общения с «народом», что тоже очень важно в профсоюзной работе. Это Александр Алексеевич понял, когда возглавил профком завода в 2011 году, выборы председателя тогда проходили в два тура, в бурной обстановке, как и на отчетно-выборном собрании в ноябре 2016 года. Правда, в этот раз и претендентов-кандидатур было больше, да и попытка вмешаться со стороны профорганизации со стороны администрации и продвинуть своих представителей в актив тоже накаляла атмосферу, но в результате тайного голосования был избран «старый» профлидер.

— За какие качества, Александр Алексеевич, вы заслужили, заработали и сохранили доверие людей?

— За добросовестный труд и активную позицию как председателя первички, насчитывающей 1142 работающих члена профсоюза и 679 человек — пенсионеры, то есть около двух тысяч сопровсоюзников, которые состоят на учете и платят взносы.

венность социального диалога, и в первую очередь не допускать ухудшения условий действующих договоров, жестко контролировать их безусловное выполнение.

— Какие чаще всего вопросы рассматривает профком?

— Известное дело, самый основной вопрос, который, кстати, живо обсуждался и на прошедшем нашем собрании, который стоял и стоит первым в повестке дня вообще профсоюза — это повышение заработной платы работников. За прошедший пятилетний период нам на заводе удалось несколько раз поднять зарплату.

На заводе много производственных участков, рабочих мест, которые требуют безопасных условий труда. Опять же, из-за отсутствия финансирования предприятия у нас были задержки или несвоевременные поставки по обеспечению спецодеждой, СИЗ.

Эти проблемы постоянно поднимаются на профкоме и совместных заседаниях с администрацией завода. У нас

шесть членов профкома, всего их 23, задействованы в комиссии по охране труда, проводят общие мероприятия различной направленности вместе с одноименной службой завода. В сфере их пристального внимания находятся также и обеспечение работников лечебно-профилактическим питанием, соблюдение питьевого и теплового режимов.

В последнее время остро стоял вопрос по оптимизации Списков №1 и №2, по результатам аттестации рабочих мест мы вернули многим труженикам право на льготную пенсию.

Одним словом, профком и множество профактивистов завода прилагают все усилия, чтобы проблемные вопросы решались, чтобы был результат. Поэтому самое главное пожелание для нашего коллектива и коллег-профсоюзников — все-таки добиваться дальнейшего повышения заработной платы, обеспечения надлежащих условий труда, консолидации и боеспособности вообще профсоюзу.

Николай ВАРЧИН

